

Briuselis, 2017 05 02
SWD(2017) 156 final

KOMISIJOS TARNYBŲ DARBINIS DOKUMENTAS

Gairės dėl valstybės pagalbos naudojant Europos struktūrinių ir investicijų (ESI) fondų finansines priemones 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu

ATSAKOMYBĖS RIBOJIMO PAREIŠKIMAS

Tai Komisijos tarnybų parengtas dokumentas. Jame, remiantis taikomais ES teisės aktais, kolegoms ir kitoms institucijoms, dalyvaujančioms stebint, kontroliuojant ir įgyvendinant Europos struktūrinius ir investicijų fondus, pateikiamos techninės gairės, kaip aiškinti ir taikyti šioje srityje taikomas ES taisykles. Šiuo dokumentu Komisijos tarnybos siekia išaiškinti minėtas taisykles, kad būtų lengviau įgyvendinti programą, ir paremti gerosios patirties sklaidą. Šiomis gairėmis nedaromas poveikis Teisingumo Teismo ir Bendrojo Teismo aiškinimo arba Komisijos sprendimų priėmimo praktikai.

Turinys

1. PAGRINDINIAI FAKTAI	4
2. VALSTYBĖS PAGALBA ĮVAIRIAIS FINANSINIŲ PRIEMONIŲ LYGMENIMIS	4
3. VALSTYBĖS PAGALBOS TEIKIMAS FINANSINIŲ PRIEMONIŲ SRITYJE	5
3.1. Valstybiniai ištekliai ir priskirtinumas valstybei	6
3.1.1. <i>ESI fondai</i>	6
3.1.2. <i>Kiti ES fondai ir tiesiogiai arba netiesiogiai Sąjungos valdomi ESI fondai</i>	7
3.1.3. <i>ESI fondų įnašas į tiesiogiai arba netiesiogiai Sąjungos valdomus ES fondus</i>	8
3.1.4. <i>EIB grupės nuosavi ištekliai</i>	8
3.1.5. <i>EIB grupės nuosavi ištekliai, kuriems suteikiama ESIF (Europos strateginių investicijų fondo) garantija</i>	9
3.1.6. <i>Privalomo valstybės pagalbos valstybinių išteklių kriterijaus įvertinimo pagal išteklių rūšis apžvalga</i>	10
3.2. Finansinėse priemonėse dalyvaujančios įmonės	11
3.3. Pranašumas	11
3.4. Konkurencijos iškraipymas ir poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai / de minimis pagalba	13
4. ATLEIDIMO NUO ĮPAREIGOJIMO PRANEŠTI ATVEJAI	15
5. PARUŠTOS NAUDOTI PRIEMONĖS	16
6. ATVEJAI, KAI PRIVALOMA PRANEŠTI APIE VALSTYBĖS PAGALBĄ	17

1. PAGRINDINIAI FAKTAI

Siekiant užtikrinti vidaus rinkos veikimą, labai svarbu, kad būtų laikomasi valstybės pagalbos taisyklių. Būtent taikant valstybės pagalbos taisykles skatinamas ekonomikos veiksmingumas ir užtikrinama, kad teikiant valstybės pagalbą nebūtų nederamai iškraipoma konkurencija, nes tai turėtų neigiamų pasekmių visai Sąjungai. Valstybės pagalba yra svarbi priemonė sudarant ir išlaikant vienodas sąlygas visoms bendrovėms. Todėl būtina, kad valstybės narės užtikrintų valstybės pagalbos taisyklių laikymąsi, kai jos teikia pagalbą pasitelkdamos finansines priemones, kurios (bendrai) finansuojamos iš Europos Sąjungos struktūrinių ir investicijų fondų.

Apie valstybės pagalbos taisyklių taikymo finansinėms priemonėms svarbą primenama keliose Bendrųjų nuostatų reglamento (BNR)¹ IV antraštinės dalies nuostatose, pirmiausia – jo 6, 37, 38, 42 ir 44 straipsniuose. Ypatingą dėmesį valstybės pagalbos klausimams būtina skirti dėl šių priežasčių:

- 2013–2014 m. valstybės pagalbos teisinė sistema gerokai pasikeitė – atsirado papildomų galimybių užtikrinti valstybės pagalbos suderinamumą;
- valstybės pagalba gali būti teikiama įvairiais finansinių priemonių lygmenimis, įskaitant fondų valdytojų ir jungtinių investuotojų lygmenis. Ne visiems susijusiems suinteresuotiesiems subjektams gali būti žinoma apie galimą valstybės pagalbos teikimą įvairiais lygmenimis ir būtinybę visais šiais lygmenimis užtikrinti atitiktį valstybės pagalbos taisyklėms;
- fondų valdytojai ir investuotojai (finansų įstaigos, komerciniai bankai) dažnai nėra gerai susipažinę su valstybės pagalbos taisyklėmis;
- BNR suteikiama galimybė finansines priemones naudoti siekiant visų teminių tikslų. Tam tikrose srityse Komisija siūlo vadinamąsias paruoštas naudoti finansines priemones, kurių atitiktis valstybės pagalbos taisyklėms jau yra patikrinta.

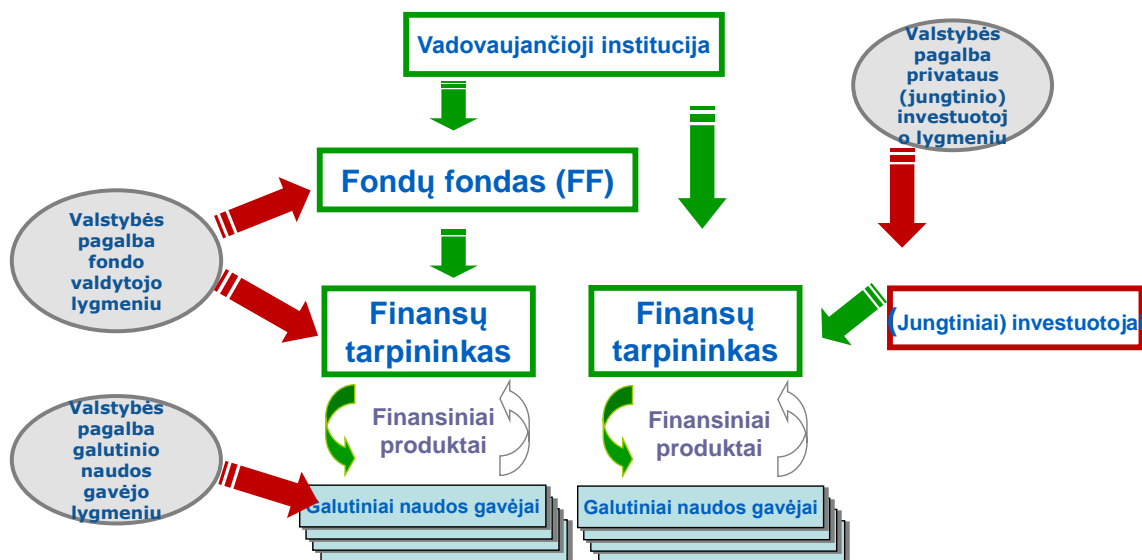
Šio tarnybų darbinio dokumento **paskirtis** – supaprastinti valstybės pagalbos taisyklių taikymą finansinių priemonių srityje ir nurodyti įvairias galimybes užtikrinti atitiktį valstybės pagalbos taisyklėms.

2. VALSTYBĖS PAGALBA ĮVAIRIAIS FINANSINIŲ PRIEMONIŲ LYGMENIMIS

Siekiant paskatinti ekonominės veiklos vykdytojus (**investuotojus**) suteikti finansavimą **galutiniams naudos gavėjams**, finansinių priemonių struktūra dažnai yra daugiasluoksnė. Šiomis priemonėmis gali būti teikiama valstybės pagalba investuotojams ir (arba) galutiniams naudos gavėjams, todėl jos turi atitikti valstybės pagalbos taisykles. Be to, naudojant finansines priemones, gali dalyvauti viena arba daugiau **įstaigų, kurios įgyvendina finansinę priemonę** (pvz., finansų tarpininkai), – jos taip pat gali būti valstybės pagalbos gavėjos ir joms gali būti taikomos valstybės pagalbos taisyklės.

Priklausomai nuo finansinės priemonės struktūros, finansinė parama gali tapti valstybės pagalba visų trijų minėtų lygmenų įmonėms, net jei, *inter alia*, valstybės narės institucija (vadovaujančioji institucija pagal BNR) paramą nori suteikti tik galutiniams naudos gavėjams. Atitiktis valstybės pagalbos taisyklėms turi būti užtikrinama visais įgyvendinimo lygmenimis.

¹ Reglamentas (ES) Nr. 1303/2013, OL L 347, 2013 12 20, p. 320.

Komisijos pranešime dėl valstybės pagalbos sąvokos² yra pateiktos išsamios valstybės pagalbos teikimo fakto nustatymo gairės, taikytinos ir finansinėms priemonėms. Be to, jose pateikta daugiau platesnių paaiškinimų ir pavyzdžių.

3. VALSTYBĖS PAGALBOS TEIKIMAS FINANSINIŲ PRIEMONIŲ SRITYJE

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 107 straipsnio 1 dalyje valstybės pagalba apibrėžiama kaip valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrą prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai³.

Remiantis SESV 107 straipsnio 1 dalimi, valstybės pagalbos teikimo faktas pripažįstamas, jei įvykdomi šie reikalavimai⁴:

- parama teikiama iš valstybinių išteklių ir yra priskirtina valstybei;
- gavėjas yra įmonė;
- teikiant paramą, palaikoma tam tikra įmonė, t. y. suteikiamas pranašumas;
- teikiant paramą iškraipoma konkurencija ir daroma įtaka valstybių narių tarpusavio prekybai.

Šie SESV 107 straipsnio 1 dalyje nustatyti valstybės pagalbos teikimo fakto pripažinimo kriterijai taikomi kartu. Tai reiškia, jog tam, kad parama būtų laikoma valstybės pagalba,

² Komisijos pranešimas dėl SESV 107 straipsnio 1 dalyje vartojamos valstybės pagalbos sąvokos, OL C 262, 2016 7 19, p. 1, žr. visų pirma 60 pastraipą.

³ Europos žemės ūkio fondui kaimo plėtrai (EŽŪFKP) ir Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondui (EJRŽF) taikomos specialios valstybės pagalbos taisyklės (žr. Reglamento (ES) Nr. 508/2014 8 straipsnio 2 dalį, OL L 149, 2014 5 25, p. 1 (EJRŽF reglamentas) ir Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 81 straipsnio 2 dalį, OL L 347, 2013 12 20, p. 487 (EŽŪFKP reglamentas)).

⁴ SESV 107 straipsnio 1 dalyje nustatyti papildomi reikalavimai, pvz., paramos priemonės atrankumas. Tačiau kitus SESV 107 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus ESI fondų remiamos finansinės priemonės paprastai atitinka, todėl šiose gairėse jie nenagrinėjami.

turi būti įvykdyti visi šie kriterijai. Taigi, jei neįvykdomas bent vienas iš šių kriterijų, viešojo parama nėra valstybės pagalba. Šis testas turi būti atliekamas visais trimis pirmiau minėtais lygmenimis. Nurodytieji valstybės pagalbos teikimo fakto pripažinimo kriterijai išsamiau paaiškinti kituose šių gairių skirsniuose.

3.1. Valstybiniai ištekliai ir priskirtinumas valstybei⁵

Kad pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį būtų pripažintas valstybės pagalbos teikimo faktas, turi būti įvykdytos šios sąlygos: parama turi būti tiesiogiai arba netiesiogiai teikiama iš valstybinių išteklių ir tokia parama turi būti priskiriama valstybei. Priemonę vertinant pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, šios sąlygos dažnai nagrinėjamos kartu, nes abi yra susijusios su aptariamos paramos valstybine kilme.

ES valstybių narių nacionaliniai viešieji ištekliai yra valstybiniai ištekliai, kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje. Iš Sąjungos biudžeto skiriami ištekliai taip pat laikomi valstybiniais (ir valstybei priskirtiniais) ištekliais, jei nacionalinėms institucijoms yra suteikta teisė šiuos išteklius naudoti savo nuožiūra.

Ir atvirkščiai – jei Sąjungos išteklius tiesiogiai arba netiesiogiai valdo Sąjunga (arba tarptautinės institucijos), o nacionalinės institucijos neturi teisės jų naudoti savo nuožiūra, tokie ištekliai nėra valstybiniai ištekliai ir nėra priskirtini valstybei.

3.1.1. ESI fondai⁶

Didžioji dauguma sanglaudos politikai skirtų ESI fondų išteklių naudojama taikant pasidalijamąjį valdymą⁷. Pagal pasidalijamąjį valdymą valstybės narės paprastai⁸ turi teisę finansavimą naudoti savo nuožiūra ir gali nuspręsti, kas gaus paramą. Dėl šios teisės ESI fondai ir nacionalinio viešojo (bendro) finansavimo dalis pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį laikomi valstybiniais ištekliais ir yra priskirtini valstybei. Taip yra net ir tada, kai nacionalinės institucijos, remdamosi sutartiniais susitarimais, finansinių priemonių įgyvendinimą patiki EIB grupei arba kitam subjektui.

Todėl, jei ESI fondai ir nacionalinio viešojo (bendro) finansavimo dalis panaudojami pasidalijamojo valdymo principu ir jei prie finansavimo prisidedančios valstybės narės turi teisę tuos išteklius naudoti savo nuožiūra, pagal valstybės pagalbos taisykles toks finansavimas laikomas valstybei priskirtiniais valstybiniais ištekliais. Be to, tai reiškia, kad finansinėms priemonėms, kurias valdo arba už kurių valdymą atsako vadovaujančioji institucija (BNR 38 straipsnio 1 dalies b punktas) taikomos valstybės pagalbos taisyklės.

Pavyzdys.

Vadovaujančioji institucija, naudodamasi ERPF⁹ ištekliais, steigia veiklą pradedančių MVĮ rėmimo fondą. ERPF ištekliai naudojami pasidalijamojo valdymo principu.

Pagal pasidalijamąjį valdymą naudojami ERPF ištekliai laikomi valstybiniais ištekliais. Jei įvykdomi visi kiti SESV 107 straipsnio 1 dalyje pateiktoje pagalbos sąvokos apibrėžtyje nurodyti kriterijai, minėta veikla turi atitikti valstybės pagalbos taisykles.

⁵ Valstybinė kilmė išsamiau paaiškinta pranešimo dėl valstybės pagalbos sąvokos 3 skirsnyje.

⁶ Europos struktūriniai ir investicijų fondai, žr. BNR 1 straipsnio 1 dalį.

⁷ Reglamento (ES, EURATOMAS) Nr. 966/2012 59 straipsnis, OL L 298, 2012 10 26, p. 1 (toliau – Finansinis reglamentas).

⁸ Dėl išimčių žr. 3.1.3 punktą.

⁹ Reglamentas (ES) Nr. 1301/2013, OL L 347, 2013 12 20, p. 289.

Atitiktis turi būti patikrinta fondo valdymo, investuotojų ir galutinių naudos gavėjų lygmenimis.

Jei finansinės priemonės įgyvendinamos pagal Reglamentą (ES) Nr. 1305/2013 (EŽŪFKP), **pirminei žemės ūkio veiklai** taikomos specialios valstybės pagalbos taisyklės. Atsižvelgiant į SESV 42 straipsnį, pagal EŽŪFKP reglamento 81 straipsnio 2 dalį pirminei žemės ūkio veiklai (I priede nurodytiems produktams) nustatyta valstybės pagalbos taisyklių taikymo išimtis. Kita vertus, į minėtą priedą neįtraukta veikla, remiama taikant iš EŽŪFKP finansuojamas finansines priemones, turi atitikti bendrąsias valstybės pagalbos taisykles.

Jei žemės ūkio veikla remiama finansinėmis priemonėmis, kurių EŽŪFKP nefinansuoja, ir jei kitur nenurodyta kitaip, taikomos valstybės pagalbos taisyklės.

Jei parama yra susijusi su **žuvininkyste ir akvakultūra**, remiantis SESV 42 straipsniu ir Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo (EJRŽF) reglamento 8 straipsniu, tam tikram su žuvininkyste susijusiam finansavimui iš EJRŽF taikoma valstybės pagalbos taisyklių taikymo išimtis. Pagal EJRŽF reglamento 8 straipsnį valstybių narių mokėjimai, atliekami teikiant kartu su EJRŽF bendrą finansavimą pagal EJRŽF reglamentą (ES) Nr. 508/2014, iš esmės nelaikomi valstybės pagalba.

3.1.2. Kiti ES fondai ir tiesiogiai arba netiesiogiai Sąjungos valdomi ES I fondai¹⁰

Kalbant apie Sąjungos finansavimą, kurį Europos Komisijos (arba kitos ES institucijos arba kito ES subjekto) pavedimu tiesioginio arba netiesioginio valdymo principu įgyvendina bet kuris įgaliotasis subjektas, įskaitant EIB grupę (EIB ir (arba) EIF), ir dėl to nacionalinės institucijos nesprenžia, kaip naudoti išteklius, nėra laikomas valstybiniais ištekliais. Jis nėra priskirtinas valstybei, todėl nėra laikomas valstybės pagalba.

Tačiau reikėtų atkreipti dėmesį, kad Finansiniame reglamente (ES, EURATOMAS) Nr. 966/2012 nustatyta, jog Sąjungos finansinėmis priemonėmis turi būti neiškreipiama konkurencija ir šios priemonės turi atitikti valstybės pagalbos taisykles¹¹. Teisinę sistemą, kuria reglamentuojamos Sąjungos finansinės priemonės, įskaitant susitarimus su įgaliotaisiais subjektais, Komisija parengė siekdama užtikrinti atitiktį valstybės pagalbos teisės aktams. Įvairios finansinės priemonės turi būti parengtos taip, kad atitiktų valstybės pagalbos taisykles.

Pavyzdys.

Komisijos prašymu, EIB, pasinaudodamas programai „Horizontas 2020“ skirtais ištekliais, įsteigia fondą¹². Programai „Horizontas 2020“ skirti ištekliai yra Sąjungos ištekliai ir EIB valdys šį fondą vadinamojo netiesioginio valdymo būdu.

¹⁰ BNR 4 straipsnio 7 dalyje yra minimi Sąjungos fondai, kurie nėra pasidalijamojo valdymo principu valdomi kartu su valstybėmis narėmis.

¹¹ Finansinio reglamento 140 straipsnio 2 dalies c punktas.

¹² Programos „Horizontas 2020“ pagrindas yra Reglamentas (ES) Nr. 1291/2013, OL L 347, 2013 12 20, p. 104 (toliau – Reglamentas dėl programos „Horizontas 2020“).

Programai „Horizontas 2020“ skirti ištekliai nėra valstybiniai ištekliai. Todėl fondo finansavimas tik iš šių išteklių nėra laikomas valstybės pagalba. Tačiau Finansiniame reglamente (ir Reglamento dėl programos „Horizontas 2020“ 42 konstatuojamoje dalyje) nurodyta, kad būtina užtikrinti atitiktį valstybės pagalbos taisyklėms. Todėl Komisijos nustatomos fondo steigimo ir įgyvendinimo taisyklės turi atitikti valstybės pagalbos taisykles.

Programai „Horizontas 2020“ skirtą reglamentą ir įgyvendinimo taisykles, pirmiausia – įgaliojimo susitarimą ir sąlygų dokumentus, Komisija parengė taip, kad būtų užtikrinta atitiktis valstybės pagalbos taisyklėms. Taip pat tikrinama, ar pasiūlymai dėl programos „Horizontas 2020“ fondo steigimo atitinka programos „Horizontas 2020“ taisykles.

Jei iš programos „Horizontas 2020“ išteklių įsteigtas fondas taip pat finansuojamas iš kitų viešųjų išteklių (teikiamas nacionalinis viešasis finansavimas arba naudojami ESI fondų ištekliai), ta finansavimo dalis valstybei priskirtiniais valstybiniais ištekliais gali būti laikoma tik tokiu atveju, jei prie finansavimo prisidedančios valstybės narės tuos išteklius gali naudoti savo nuožiūra. Jei įvykdomos ir kitos SESV 107 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos, pagal kurias nustatoma, ar teikiama valstybės pagalba, reikia patikrinti, ar minėtos finansavimo dalys nėra valstybės pagalba.

3.1.3. *ESI fondų įnašas į tiesiogiai arba netiesiogiai Sąjungos valdomus ES fondus*

Pagal BNR 38 straipsnio 1 dalies a punktą, valstybės narės ESI fondų programos įnašus gali skirti Sąjungos lygmeniu nustatytoms (tiesiogiai arba netiesiogiai Sąjungos valdomoms) finansinėms priemonėms. Tokie įnašai nebus laikomi valstybiniais ištekliais ir paskesnis jų naudojimas nebus priskiriamas valstybei, jei prie finansavimo prisidedanti valstybė narė nenustatys jokių šių ESI fondų naudojimo sąlygų, išskyrus sąlygą, kad įnašai iš ESI fondų turėtų būti investuojami veiksmų programoje (-ose) nurodytoje prie finansavimo prisidedančios valstybės narės teritorijoje. Dėl šios sąlygos ištekliai dar netaptų priskirtiniais valstybei narei, nes ESI fondai valstybėms narėms skiriami pagal Sąjungos taisykles, kuriose jau yra nustatyta, kurioje valstybės narės teritorijoje tų fondų lėšos turėtų būti investuojamos¹³.

Jei ESI fondų įnašai atitinka pirmiau minėtas sąlygas, jie nėra valstybės pagalba, kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje. Todėl nereikalaujama, kad tokie įnašai atitiktų valstybės pagalbos taisykles. Tačiau, atsižvelgiant į tai, kad ES lygmens finansinės priemonės turi atitikti valstybės pagalbos taisykles, kaip paaiškinta 3.1.2 punkte, tai reiškia, kad Komisija, rengdama priemonę, privalo užtikrinti ir Sąjungos išteklių, ir ESI fondų, kuriais tie ištekliai papildomi, atitiktį valstybės pagalbos taisyklėms.

3.1.4. *EIB grupės nuosavi ištekliai*

Pagal valstybės pagalbos taisykles EIB grupės (EIB ir EIF) savo rizika investuojami nuosavi ištekliai laikomi privačiu finansavimu ir nėra valstybės pagalba, kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje. Be to, tai reiškia, kad, skaičiuojant *de minimis* ribą, pranešimo ribą arba pagalbos intensyvumą, EIB ir (arba) EIF nuosavi ištekliai, kuriuos EIB ir (arba) EIF investuoja *tik* savo rizika, nėra įtraukiami.

¹³ BNR 70 straipsnyje valstybės narės įpareigojamos remti veiksmus nustatytoje programos įgyvendinimo teritorijoje. Kiekvienos valstybės narės skirtos lėšos paskirstomos pagal BNR VII priede nustatytą ir Komisijos įgyvendinimo sprendime 2014/190/ES aprašytą metodiką.

Tačiau, jei valstybės narės EIB grupei suteikia garantijas arba kokią nors kitą paramą, EIB grupė nėra laikoma investuojančia *tik* savo rizika. Todėl, valstybės pagalbos politikos požiūriu, tokiomis aplinkybėmis EIB grupės investicijų negalima laikyti privačiomis. Be to, kadangi suteikiant tokią garantiją naudojami valstybiniai ištekliai ir ji yra priskirtina valstybei, ji turi atitikti valstybės pagalbos taisykles.

Pavyzdys.

A scenarijus. EIB įsteigia fondą, naudodamas nuosavus išteklius ir negaudamas jokios paramos (pvz., garantijų) iš valstybių narių ar Sąjungos išteklių. EIB ištekliai laikomi privačiais ištekliais. Todėl valstybės pagalbos taisyklės netaikomos.

B scenarijus. EIB gauna nacionalinę viešąją ir (arba) ESI fondų paramą, pvz., garantiją, kuria padengiama EIB rizika (arba jos dalis), susijusi su teikiamomis naujomis paskolomis. Tokiu atveju, valstybės pagalbos politikos požiūriu, EIB investicija nelaikoma privačia. Jei įvykdomos ir kitos sąlygos, pagal kurias nustatoma, ar teikiama valstybės pagalba, viešoji garantija turi atitikti valstybės pagalbos taisykles (ji finansuojama iš valstybinių išteklių ir priskiriama valstybei).

3.1.5. EIB grupės nuosavi ištekliai, kuriems suteikiama ESIF (Europos strateginių investicijų fondo) garantija¹⁴

ESIF parama nelaikoma teikiama iš valstybinių išteklių, todėl nėra valstybės pagalba. Be to, ESIF ištekliams nėra taikomas Finansinis reglamentas. Todėl Finansinio reglamento 140 straipsnio 2 dalies c punkte nustatytas atitiktis valstybės pagalbos taisyklėms reikalavimas netaikomas. Taigi, naudojant EIB grupės nuosavus išteklius, kuriems suteikiama ESIF garantija, valstybės pagalbos kontrolė nėra būtina.

ESIF remiami projektai arba investavimo platformos gali būti įgyvendinami kartu naudojant ESI fondų paramą arba nacionalinius viešuosius išteklius (bendras finansavimas). Tokiais atvejais, kaip pirmiau paaiškinta 3.1.1 punkte, tam papildomam finansavimui taikomos valstybės pagalbos taisyklės.

Be to, yra parengtos atskiros bendro ESI fondų ir ESIF naudojimo gairės, apimančios gaires dėl valstybės pagalbos¹⁵.

Pavyzdys.

EIB įsteigia fondą, naudodamas nuosavus išteklius, kuriems suteikiama ESIF garantija.

Steigiant ir naudojant šį fondą, valstybiniai ištekliai nenaudojami, todėl šiai veiklai valstybės pagalbos kontrolė nėra taikoma.

Tačiau, jei fondas gauna papildomų išteklių iš ESI fondų arba nacionalinių viešųjų išteklių, tai daliai skiriama parama laikoma valstybinių išteklių naudojimu. Jei

¹⁴ Reglamentas (ES) 2015/1017 dėl Europos strateginių investicijų fondo, OL L 169, 2015 7 1, p. 1 (toliau – Reglamentas dėl ESIF).

¹⁵ <https://www.fi-compass.eu/publication/ec-regulatory-guidance/new-guidelines-combining-european-structural-and-investment-funds>

įvykdomos ir kitos pagalbos sąvokos apibrėžtyje nurodytos sąlygos, ta parama turėtų atitikti valstybės pagalbos taisykles.

Reikėtų atkreipti dėmesį, kad EIB grupės ištekliai, kuriems suteikiama ESIF garantija, nėra investuojami savo rizika.

Todėl šiuo atveju EIB grupės investicijos negalima laikyti privačia investicija, kuri atlikta kaip EIB grupės nuosavas įnašas, nesinaudojant jokia viešąja parama arba privačių investuotojų įnašais, kaip reikalaujama pagal valstybės pagalbos taisykles.

3.1.6. Privalomo valstybės pagalbos valstybinių išteklių kriterijaus įvertinimo pagal išteklių rūšis apžvalga

Išteklių rūšis				
ESI fondų ištekliai (kuriems taikomas pasidalijamasis valdymas)	Nacionaliniai viešieji ištekliai	Tiesiogiai arba netiesiogiai valdomi Sąjungos fondai (pvz., „Horizontas 2020“, COSME16 arba tiesiogiai ir (arba) netiesiogiai valdomi ESI fondai, arba besąlygiškai perdujami ESI fondai, žr. 3.1.3 punktą)	EIB grupės nuosavi ištekliai (be rizikos padengimo arba kitokios paramos iš Sąjungos arba nacionalinių viešųjų išteklių)	EIB grupės nuosavi ištekliai, dėl kurių suteikiama ESIF garantija
Valstybiniai ištekliai: taip	Valstybiniai ištekliai: taip	Valstybiniai ištekliai: ne	Valstybiniai ištekliai: ne	Valstybiniai ištekliai: ne
Būtina laikytis valstybės pagalbos taisyklių ¹⁷	Būtina laikytis valstybės pagalbos taisyklių	Atitiktis valstybės pagalbos taisyklėms Komisijos užtikrinama priemonės lygmeniu	Netaikoma jokių valstybės pagalbos reikalavimų	Netaikoma jokių valstybės pagalbos reikalavimų (taip pat žr. 3.1.5 punktą)

¹⁶ Reglamentas (ES) Nr. 1287/2013, OL L 347, 2013 12 20, p. 33 (toliau – Reglamentas dėl COSME.)

¹⁷ EŽŪFKP ir EJŪŽF taikomos specialios valstybės pagalbos taisyklės.

Jei jungiami kelių rūšių ištekliai,
būtina atskirai patikrinti valstybės pagalbos taisyklių taikymą kiekvienai daliai.

3.2. Finansinėse priemonėse dalyvaujančios įmonės¹⁸

Pagal SESV 107 straipsnio 1 dalyje pateiktą pagalbos apibrėžtį pagalba turi būti teikiama įmonei. Teisingumo Teismas įmones yra ne kartą apibrėžęs kaip bet kokio juridinio statuso ir bet koku būdu finansuojamus subjektus, vykdančius ekonominę veiklą¹⁹. Ekonominė veikla – tai veikla, kurią sudaro prekių ir paslaugų siūlymas rinkoje²⁰.

Remiantis pirmiau pateikta įmonės apibrėžtimi, galima teigti, kad:

- subjekto statusas nėra svarbus (pvz., įmonė gali būti subjektas, kuris yra viešojo administravimo institucijos padalinys);
- nėra svarbu, ar subjektas įsteigtas siekiant pelno (ne pelno subjektas taip pat gali rinkoje siūlyti prekes ir paslaugas);
- subjekto priskyrimas prie įmonių kategorijos visada siejamas su konkrečia veikla (subjektas gali vykdyti ir ekonominę, ir neekonominę veiklą).

Valstybės pagalbos teikimo faktą būtina patikrinti kiekvieno finansinių priemonių dalyvio atžvilgiu. Taigi visų dalyvių atžvilgiu reikėtų patikrinti, ar jie laikomi įmonėmis, išskyrus atvejus, kai valstybės pagalbos teikimo faktą galima atmesti remiantis kitais SESV 107 straipsnio 1 dalyje nustatytais reikalavimais.

Fondų valdytojai ir investuotojai, dalyvaujantys įgyvendinant finansinę priemonę, paprastai laikomi įmonėmis, nes jie vykdo ekonominę veiklą²¹. Galutinių naudos gavėjų padėtis gali būti įvairi, ypač jei tie naudos gavėjai yra asmenys, kurie nevykdo ekonominės veiklos arba vykdo veiklą, kuri nėra laikoma ekonomine.

3.3. Pranašumas²²

Kitas kumuliacinis reikalavimas, kuriuo remiantis nustatomas valstybės pagalbos teikimo faktas, – priemone turi būti suteikiamas pranašumas. Kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje, pranašumas – tai bet kokia ekonominė nauda, kurios įmonė nebūtų gavusi įprastomis rinkos sąlygomis, t. y. be valstybės intervencijos²³. Taigi, galima teigti, kad pranašumas (ir kartu valstybės pagalba) nėra suteikiamas, jei valdžios institucijų sudaromi sandoriai atitinka įprastas rinkos sąlygas.

¹⁸ Įmonės sąvoka išsamiau paaiškinta pranešimo dėl valstybės pagalbos sąvokos 2 skirsnyje.

¹⁹ Sujungtos bylos C-180/98 – C-184/98, Rink. p. I-6451, 74 punktas.

²⁰ C-118/85, Rink. p. 2599, 7 punktas.

²¹ Jei fondo valdytojas tik valdo, bet neprisideda prie investavimo, jis gali būti laikomas tik patikėtiniu, todėl SESV 107 straipsnio 1 dalyje vartojama įmonės sąvoka jam netaikoma (žr. bylą SA.37824 http://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/254119/254119_1608806_109_2.pdf); taip pat žr. sprendimo byloje SA.36904 71 punkto b papunktį http://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/256075/256075_1711610_153_2.pdf.

²² Pranašumo sąvoka išsamiau paaiškinta pranešimo dėl valstybės pagalbos sąvokos 4 skirsnyje.

²³ Byla C-39/94, Rink. p. I-3547, 60 punktas.

Finansinėms priemonėms taikant rinkos ekonomikos veiklos vykdytojo kriterijų, labai svarbu atsižvelgti į toliau nurodytus aspektus.

- a) Pranašumo (**jungtiniam investuotojams**) nesuteikiama (taigi, ir valstybės pagalba neteikiama), jei investiciją *pari passu* principu atlieka viešieji ir privatus investuotojai arba jei viešoji investicija atliekama rinkos sąlygomis, nustatytomis lyginamojo vertinimo arba kitais vertinimo metodais.

Investicija laikoma atliekama *pari passu* principu, jei²⁴:

- ją viešieji ir privatus investuotojai atlieka taikant vienodas nuostatas ir sąlygas (viešieji ir privatus investuotojai prisiima vienodą riziką ir gauna vienodą atlygį; jei taikoma kelių lygmenų finansavimo struktūra, jie yra vienodo pavaldumo lygio ir priskiriami prie tos pačios rizikos klasės);
- abiejų kategorijų veiklos vykdytojai intervenciją atlieka tuo pat metu (viešųjų ir privačių investuotojų investicija atliekama sudarant tą patį investicinį sandorį);
- privataus investuotojo intervencija yra tikrai ekonomiškai svarbi (pagal RFG²⁵, ne mažiau kaip 30 proc. investicijų).

Remiantis RFG 35 punktu, jeigu investicijos sąlygos (investuotojų ir finansų tarpininko lygmenimis) atitinka rinkos ekonomikos veiklos vykdytojo kriterijų, toliau tikrinti galimos pagalbos atvejį galutinio naudos gavėjo lygmeniu nėra būtina.

Jei finansinėmis priemonėmis privatiems jungtiniam investuotojams suteikiama galimybė finansines investicijas į įmonę arba įmonių grupę atlikti palankesnėmis sąlygomis už tas, kuriomis į tas pačias įmones investuoja viešojo sektoriaus investuotojai, tokie privatus investuotojai gali įgyti pranašumo. Toks pranašumas gali būti pirmumo teisė į gražą (teigiama paskata) arba mažesnė nei viešojo sektoriaus investuotojų prisiimama nuostolių rizika tuo atveju, jei sandorio rezultatai būtų nepatenkinami (apsauga nuo investicijų vertės sumažėjimo). Būtina užtikrinti tokios pagalbos investuotojams suderinamumą.

Kartais (pvz., kai suteikiamos garantijos arba kai nėra privačių investuotojų) *pari passu* testu rinkos sąlygų tiesiogiai nustatyti negalima. Tačiau tai nebūtinai reiškia, kad viešasis sandoris neatitinka rinkos sąlygų. Tokiais atvejais atitiktą rinkos sąlygoms galima nustatyti remiantis lyginamaisiais vertinimais arba taikant kitus vertinimo metodus (pvz., nustatyti investicijos grynąją dabartinę vertę, kuri būtų priimtina privačiam rinkos ekonomikos veiklos vykdytojui). Jei nustatoma, kad sandoris atitinka rinkos sąlygas, jis nėra valstybės pagalba²⁶.

- b) **Finansines priemones įgyvendinančios įstaigos, fondų valdytojai, finansų tarpininkai ir (arba) fondų fondai** taip pat gali būti valstybės pagalbos gavėjai, jei

²⁴ *Pari passu* sandoriai išsamiau paaiškinti pranešimo dėl valstybės pagalbos sąvokos 4.2.3.1 skirsnio i punkte.

²⁵ Komisijos komunikatas dėl valstybės pagalbos rizikos finansų investicijoms skatinti gairių, OL C 19, 2014 1 22, p. 4 (toliau – RFG).

²⁶ Rinkos ekonomikos kriterijaus taikymas išsamiau paaiškintas pranešimo dėl valstybės pagalbos sąvokos 4.2.3.2 ir 4.2.3.4 skirsniuose.

atlygis už paslaugas arba finansinei priemonei įgyvendinti skiriamos išmokos viršija rinkos normas.

Nustatyti, ar atlygis finansines priemones įgyvendinančioms įstaigoms ir (arba) fondų valdytojams atitinka rinkos normas, galima įvairiais būdais. Pavyzdžiui, jei fondo valdytojas pasirenkamas taikant konkurencinę, skaidrią, nediskriminacinę ir besąlyginę atrankos procedūrą, jo atlygį galima laikyti atitinkančiu rinkos normas. Šis reikalavimas taikomas visoms finansinėms priemonėms, kurioms taikomos valstybės pagalbos taisyklės.²⁷

Jei konkurencinė, skaidri, nediskriminacinė ir besąlyginė atrankos procedūra netaikoma, atlygių ir (arba) išmokų atitiktį rinkos normoms galima įrodyti kitais būdais. Jei atlygiai ir (arba) išmokos atitinka BNR nuostatas, užtikrinti, kad atlygis atitiktų rinkos normas, galima taikant 5 skirsnyje aprašytas paruoštas naudoti priemones. Jei atlygiai ir (arba) išmokos neatitinka BNR nuostatų arba jei paruoštos naudoti priemonės jiems netaikytinos, atitiktis rinkos normoms vertinama atsižvelgiant į konkretų atvejį.

- c) **Galutinių naudos gavėjų lygmuo.** Bendroji finansinės priemonės paskirtis – suteikti paramą galutiniams naudos gavėjams. Dėl tokio priemonės pobūdžio galutiniai naudos gavėjai gali įgyti pranašumą, kurio jie neįgytų įprastomis rinkos sąlygomis.

Tačiau, jei paskola arba garantija atitinka Komunikate dėl orientacinių normų²⁸ arba Pranešimo dėl garantijų²⁹ 3 skirsnyje nustatytas sąlygas, ji laikoma suderinama su rinka, todėl nėra valstybės pagalba galutiniams naudos gavėjams. Gali būti įmanoma įrodyti ir kitų rūšių paramos suderinamumą su rinka. Vis dėlto, kadangi sanglaudos politikos finansinės priemonės taikomos dėl rinkos nepakankamumo, pranašumas gali būti suteikiamas galutinių naudos gavėjų lygmeniu.

3.4. Konkurencijos iškraipymas ir poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai / *de minimis* pagalba

Valstybės pagalbos teikimo faktas pripažįstamas tik tokiu atveju, jei iškraipoma konkurencija ir daroma įtaka valstybių narių tarpusavio prekybai.

Taikomą *de minimis* reglamentą atitinkanti parama laikoma neatitinkančia visų SESV 107 straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų. Todėl apie tokią valstybės pagalbą pranešti nereikia. 2014–2020 m. finansavimo laikotarpiu nustatant vienai įmonei trejų metų laikotarpiu taikytiną 200 000 EUR *de minimis* ribą, daugiausia remiamasi Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1407/2013³⁰. Be šios ribos, taip pat turi būti įvykdyti visi kiti taikomo *de minimis* reglamento reikalavimai.

²⁷ Išsamesnės gairės pateiktos pranešimo dėl valstybės pagalbos sąvokos 4.2.3.1 skirsnio ii punkte.

²⁸ Komisijos komunikatas dėl orientacinių ir diskonto normų nustatymo metodo pakeitimo, OL C 14, 2008 1 19, p. 6–9.

²⁹ Komisijos pranešimas dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai, OL C 155, 2008 6 20, p. 10, su pakeitimais, padarytais Komisijos pranešimo dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai klaidų ištaisymu, OL C 244, 2008 9 25, p. 32.

³⁰ Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1407/2013, OL L 352, 2013 12 24, p. 1 (toliau – *de minimis* reglamentas).

Kaip jau minėta, valstybės pagalbos taisyklės netaikomos EŽŪFKP remiamai **pirminei žemės ūkio veiklai**, tačiau į minėtą priedą neįtraukta veikla, remiama taikant EŽŪFKP finansines priemones, turi atitikti bendrąsias valstybės pagalbos taisykles. Panašiai, jei žemės ūkio veikla remiama finansinėmis priemonėmis, kurių EŽŪFKP nefinansuoja, taikomos valstybės pagalbos taisyklės, t. y. žemės ūkiui nustatyta *de minimis* viršutinė riba (vienai įmonei – 15 000 EUR per trejus metus), ir taip pat turi būti laikomasi Komisijos reglamente (ES) Nr. 717/2014³¹ nustatytų taisyklių.

Žuvininkystės ir akvakultūros produktams, kuriems taikomas SESV I priedas, teikiant bendrą finansavimą su EJRŽF pagal EJRŽF reglamentą atliekami valstybių narių mokėjimai iš esmės nelaikomi valstybės pagalba (plg. su EJRŽF reglamento 8 straipsnio 2 dalimi). Su žuvininkyste nesusijusiems projektams arba programoms (t. y. susijusiems su integruotos jūrų politikos klausimais) taikomos valstybės pagalbos reglamentavimo nuostatos.

Per tam tikrą laikotarpį tam tikros viršutinės ribos neviršijanti valstybės pagalba iš esmės laikoma neatitinkančia visų SESV 107 straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų. Tokia pagalba vadinama *de minimis* pagalba. Žuvininkystės ir akvakultūros sektoriaus įmonėms teikiamai pagalbai taikomas Komisijos reglamentas (ES) Nr. 717/2014 (kuriuo pakeičiamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 875/2007) (išskyrus jo 1 straipsnyje nustatytus atvejus), kuriuo nustatyta 30 000 EUR vienam naudos gavėjui per bet kurį trejų metų laikotarpį viršutinė riba (Žuvininkystės sektoriaus *de minimis* reglamentas). Be to, kiekviena valstybė narė, teikdama pagalbą įmonėms, kurios vykdo veiklą žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje, privalo neviršyti Žuvininkystės sektoriaus *de minimis* reglamento priede nustatytos didžiausios leidžiamos bendros sumos (vadinamosios viršutinės nacionalinės ribos). Be kitų Komisijos Žuvininkystės sektoriaus *de minimis* reglamente nustatytų taisyklių, *de minimis* pagalba visoms žuvininkystės ir akvakultūros sektoriaus įmonėms trejų metų laikotarpiu negali viršyti 2,5 proc. metinės valstybės narės žvejybos, perdirbimo ir akvakultūros apyvartos.

De minimis reglamentas gali būti taikomas kiekvienam iš įvairių subjektų, susijusių su finansinėmis priemonėmis. Tačiau turi būti laikomasi visų šio reglamento reikalavimų.

Ypatingas dėmesys turi būti skiriamas toliau nurodytiems klausimams.

Pagal ESI fondų taisykles įstaigos, kurios įgyvendina finansines priemones, paprastai neturėtų gauti įgyvendinimui skirtos valstybės pagalbos, įskaitant *de minimis* pagalbą, nes ji neatitiktų ESI fondų remiamų finansinių priemonių tikslų – paskirstyti išteklius galutiniams naudos gavėjams.³² Todėl, net jei ir būtų įmanoma užtikrinti finansines priemones įgyvendinančių įstaigų atitiktį valstybės pagalbos taisyklėms, reikėtų atkreipti dėmesį, kad ESI fondų parama tokioms įstaigoms paprastai neatitinka ESI fondų taisyklių.

Galutinių naudos gavėjų atveju ypatingą dėmesį reikia skirti tam, ar galutinis naudos gavėjas priklauso įmonių grupei. *De minimis* riba taikoma vienai įmonei. Taigi visoms grupės įmonėms, kurios laikomos viena įmone, teikiama pagalba trejų metų laikotarpiu neturėtų viršyti bendrosios 200 000 EUR ribos.

³¹ 2014 m. birželio 27 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 717/2014, OL L 190, 2014 6 28, p. 45–54.

³² Tai neprieštarauja tam, kad įgyvendinančioji institucija gali gauti ESI fondų paramą kitais tikslais, pvz., ji gali gauti pagalbą darbuotojų mokymui.

Be to, valstybės narės privalo skirti ypatingą dėmesį tam, kad pagalbai, kurią sudaro injekcijos į nuosavą ir kvazinuosavą kapitalą ir kapitalo injekcijos, negali būti taikomas *de minimis* reglamentas, išskyrus atvejus, kai kapitalas arba visa viešosios injekcijos suma neviršija *de minimis* viršutinės ribos arba kai įvykdomos *de minimis* reglamente nustatytos apsaugos sąlygos.

4. ATLEIDIMO NUO ĮPAREIGOJIMO PRANEŠTI ATVEJAI

SESV 108 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad paprastai tais atvejais, kai teikiama valstybės pagalba, susijusi valstybė narė privalo pranešti apie valstybės pagalbą. Tačiau, išplėtus Bendrojo bendrosios išimties reglamento³³ (toliau – 2014 m. BBIR) taikymo sritį, gerokai padidėjo galimybės išvengti pranešimo apie valstybės pagalbą procedūros.

Sanglaudos politikos finansinių priemonių atveju ypač svarbios toliau nurodytos 2014 m. BBIR nuostatos:

- 2014 m. BBIR 16 straipsnis (regioninė miesto plėtros pagalba);
- 2014 m. BBIR 21 straipsnis (rizikos finansų pagalba);
- 2014 m. BBIR 22 straipsnis (verslo pradžios pagalba);
- 2014 m. BBIR 39 straipsnis (investicinė pagalba pastatų energijos vartojimo efektyvumo projektams);
- 2014 m. BBIR 52 straipsnis (pagalba plačiajuosčio ryšio infrastruktūroms plėtoti).

Be šių pirmiau nurodytų penkių BBIR nuostatų, įvairių lygmenų finansinėmis priemonėmis teikiamos pagalbos gavėjai taip pat gali pasinaudoti kitomis 2014 m. BBIR nuostatomis. Pirmiausia paminėtina, kad remiamose vietovėse įgyvendinamoms finansinėms priemonėms gali būti taikoma 2014 m. BBIR 14 straipsnio nuostata dėl regioninės investicinės pagalbos.

Praktiniame vadove – klausimų ir atsakymų dokumente – Komisijos tarnybos pateikė daugiau paaiškinimų, susijusių su 2014 m. BBIR³⁴.

Be to, yra konkrečioms sektoriams skirti bendrosios išimties reglamentai, pvz., 2014 m. birželio 25 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 702/2014, kuriuo skelbiama, kad tam tikrų kategorijų pagalba žemės bei miškų ūkio sektoriuose ir kaimo vietovėse yra suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnius (vadinamasis ŽŪBIR).

Yra ir atitinkamas konkrečiam sektoriui skirtas reglamentas, susijęs su žuvininkyste ir akvakultūra – 2014 m. gruodžio 16 d. buvo priimtas ir 2015 m. sausio 1 d. įsigaliojo Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1388/2014 – naujasis bendrosios išimties reglamentas, taikomas konkrečiam sektoriui (vadinamasis FIBER).

³³ Komisijos reglamentas (ES) Nr. 651/2014, OL L 187, 2014 6 26.

³⁴ http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/block.html

5. PARUOŠTOS NAUDOTI PRIEMONĖS

Komisija parengė standartines nuostatas ir sąlygas, taikytinas tam tikrų rūšių finansinėms priemonėms. Šiomis standartinėmis nuostatomis ir sąlygomis užtikrinama atitiktis valstybės pagalbos taisyklėms ir taip palengvinamas Sąjungos finansinės paramos teikimas galutiniams naudos gavėjams. Paruoštas naudoti priemonės valstybės narės naudoja savanoriškai.

Iki šiol Komisija yra priėmusi penkias skirtingas paruoštas naudoti priemones³⁵:

- **Pasidalytos rizikos paskola**, skirta mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVI) remti

Paruošta naudoti priemonė „pasidalytos rizikos paskola“ yra parengta kaip priemonė, neturinti valstybės pagalbos elementų, t. y. finansų tarpininkui yra skiriamas rinkos normas atitinkantis atlygis, finansų tarpininkas galutiniams naudos gavėjams perduoda visą finansinį pranašumą. Galutiniams naudos gavėjams skiriamam finansavimui taikomas taikytinas *de minimis* reglamentas.

- **Apribota portfelio garantija**

Suteikiant apribotą portfelio garantiją, padengiama naujų veiksmų paskolų MVI rizika; tai priemonė, neturinti valstybės pagalbos elementų, t. y. ji finansų tarpininkų, kurie valdo garantijų fondą, ir finansų įstaigų, kurios sudaro naujų paskolų portfelius, lygmeniu yra suderinama su rinka. Pagalbai galutiniams naudos gavėjams taikomas taikytinas *de minimis* reglamentas.

- **Atnaujinimo paskola, skirta pastatų energijos vartojimo efektyvumo ir atsinaujinančiosios energijos gyvenamuosiuose pastatuose projektams**

Ši priemonė parengta kaip priemonė, neturinti valstybės pagalbos elementų, t. y. finansų tarpininkui skiriamas rinkos normas atitinkantis atlygis, finansų tarpininkas galutiniams naudos gavėjams perduoda visą finansinį pranašumą. Galutiniams naudos gavėjams skiriamam finansavimui taikomas taikytinas *de minimis* reglamentas.

- **Miestų plėtros fondas**

Miestų plėtros fondas yra paskolų fondas, skirtas miestų plėtros projektams remiamose vietovėse finansuoti; jis yra sukurtas kaip priemonė, kuriai, remiantis 2014 m. BBIR 16 straipsniu, netaikomas reikalavimas pranešti apie valstybės pagalbą.

- **Bendro investavimo į nuosavą kapitalą priemonė**

Ši bendro investavimo priemonė – tai MVI skirtas nuosavo kapitalo fondas. Ji parengta kaip priemonė, kuriai, remiantis 2014 m. BBIR 21 straipsniu, netaikomas reikalavimas pranešti apie valstybės pagalbą.

Išsamesnį paruoštų naudoti priemonių paaiškinimą rasite pasinaudoję šia nuoroda:

³⁵ Reglamentas (ES) Nr. 964/2014, OL L 271, 2014 9 12, p. 16.

<https://www.fi-compass.eu/publication/event-material/presentation-financial-instruments-under-esif-standard-terms-and>

6. ATVEJAI, KAI PRIVALOMA PRANEŠTI APIE VALSTYBĖS PAGALBĄ

Jei pagal finansinę priemonę suteikiama valstybės pagalba, neatitinkanti sąlygų, kuriomis atleidžiama nuo įpareigojimo pranešti, susijusi valstybė narė privalo pranešti apie valstybės pagalbą. Negalima teikti jokios pagalbos, kol Europos Komisija nepriims sprendimo dėl valstybės pagalbos patvirtinimo.

Nacionalinės institucijos, kurioms reikia patarimo dėl pranešimo apie valstybės pagalbą, gali kreiptis į savo pagrindinį nacionalinį informacijos centrą valstybės pagalbos klausimais. Be to, Komisijos konkurencijos generalinis direktoratas (Konkurencijos GD) konsultuoja valstybes nares, kaip rengti pranešimus apie valstybės pagalbą. Daugiau informacijos taip pat skelbiama Konkurencijos GD svetainėje³⁶.

³⁶ http://ec.europa.eu/competition/index_en.html